

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

4618 *LLEI 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents.* («BOE» 50, de 27-2-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'aprovació d'una Llei que estableixi els drets i les garanties dels contribuents, demandada àmpliament per tots els sectors socials, representa una fita de transcendència innegable en el procés de reforçament del principi de seguretat jurídica característic de les societats democràtiques més avançades. A més, permet aprofundir en la idea d'equilibri de les situacions jurídiques de l'Administració tributària i dels contribuents, amb la finalitat d'afavorir un millor compliment voluntari de les obligacions dels contribuents.

Ara bé, els drets i les garanties que aquesta Llei explica no són sinó la contrapartida de les obligacions que pesen sobre els contribuents, derivades de l'obligació general de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb els principis de la Constitució. Tanmateix, aquesta Llei, que recull en un sol cos normatiu els drets i les garanties principals dels contribuents, no fa cap referència a les obligacions tributàries, ja que aquestes queden establertes degudament en els textos legals i reglamentaris corresponents. Aquesta regulació en un text legal únic dota de més força i eficàcia els drets i les garanties que estableix, i també permet generalitzar-ne l'aplicació al conjunt de les administracions tributàries, sens perjudici que posteriorment s'integri en la Llei general tributària, per tal com constitueix l'eix vertebrador de l'ordenament tributari.

II

Aquesta Llei introdueix, en alguns preceptes, modificacions essencials en l'ordenament jurídic vigent i, en altres, reproduïx els principis bàsics que han de presidir l'actuació de l'Administració tributària en els diferents procediments. Per això, juntament amb la reforma tan important que aquesta Llei representa, cal destacar-ne el caràcter programàtic, per tal com constitueix una declaració de principis d'aplicació general en el conjunt del sistema tributari que té com a finalitat millorar subs-

tancialment la posició jurídica del contribuent amb vista a aconseguir un major equilibri en les relacions de l'Administració amb els administrats i de reforçar la seguretat jurídica en el marc tributari.

També respon a aquest propòsit la creació del Consell per a la Defensa del Contribuent, que va dur a terme el Reial decret 2458/1996, de 2 de desembre, i que ha de contribuir eficaçment a l'aplicació d'aquesta Llei.

III

Les modificacions que la Llei incorpora van adreçades, d'una banda, a reforçar els drets del contribuent i la seva participació en els procediments tributaris i, de l'altra, i amb aquesta mateixa finalitat, a reforçar les obligacions de l'Administració tributària tant per aconseguir una major celeritat en les seves resolucions com per completar les garanties dels diferents procediments.

Pertanyen al primer grup, les mesures següents:

La incorporació a l'ordenament tributari del conjunt de drets bàsics del ciutadà que reconeix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La millora de les condicions de les devolucions tributàries, mitjançant l'abonament de l'interès de demora tributari quan ja ha transcorregut el termini establert per efectuar la liquidació provisional sense necessitat de denunciar-ne la mora.

L'extensió del reembossament dels costos dels avals prestats a aquells en què s'hagi incorregut per finançar els deutes tributaris –fins ara només es reembossaven els corresponents a les sancions–, així com a les despeses en què s'hagi incorregut per l'aportació d'altres garanties que es determinin reglamentàriament.

La reducció i amb caràcter general dels terminis de prescripció del dret de l'Administració tributària per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació, de l'acció per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i de l'acció per imposar sancions tributàries.

En el segon grup cal destacar les mesures següents:

La imposició de sancions tributàries mitjançant un expedient diferent i independent de l'instruït per a la comprovació i investigació de la situació tributària del subjecte infractor.

La suspensió de l'execució de les sancions tributàries mentre no siguin fermes en via administrativa, cosa que comporta la presentació dels recursos o les reclamacions corresponents sense necessitat de prestar cap garantia.

La configuració de la via economicoadministrativa en una sola instància a fi d'accelerar els terminis de resolució de les reclamacions corresponents. Això, però, no impedeix que el contribuent, si ho considera oportú, pugui recórrer en determinats casos en primera instància davant el Tribunal Econòmic Administratiu Regional o Local que correspongui i en alçada davant el Tribunal Econòmic Administratiu Central.

Alhora, s'incideix en les tasques pròpies de l'Administració tributària d'informació i assistència al contribuent, i s'esmenta especialment, per raons de seguretat jurídica, la possibilitat de subscriure acords previs amb l'Administració tributària i de formular consultes la resposta de les quals té efecte vinculant per a aquesta Administració.

IV

D'acord amb això, aquesta Llei s'estructura en vuit capítols, en els quals s'ordenen des de la perspectiva del contribuent els seus drets i les seves garanties més rellevants, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i sis disposicions finals.

En el capítol I es recullen els principis generals que la inspiren. En el capítol II, l'obligació de l'Administració tributària de prestar informació i assistència al contribuent en el compliment de les obligacions tributàries. En el capítol III s'estableixen els preceptes relatius a la devolució d'ingressos indeguts, les devolucions d'ofici i el reembossament dels costos de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari.

Els drets dels contribuents de caràcter general en els procediments tributaris es regulen en el capítol IV, mentre que en els capítols V, VI i VII s'especifiquen els drets i les garanties propis dels procediments d'inspecció, de recaptació i d'imposició de sancions.

En aquest context, en el capítol IV es recullen els drets dels contribuents que enuncia la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la seva adaptació a les peculiaritats dels procediments tributaris, així com els altres drets generals dels contribuents en els procediments esmentats, com ara l'obligació de l'Administració tributària de resoldre les qüestions plantejades, el dret a presentar al·legacions i al tràmit d'audiència, els terminis en què s'han de resoldre els procediments tributaris i els terminis de prescripció.

En el capítol V es regulen la publicitat dels plans d'inspecció, la informació a l'inici de les actuacions de comprovació i investigació, el dret dels contribuents a sol·licitar que les actuacions de comprovació i investigació de caràcter parcial tinguin caràcter general, i es fixen els terminis màxims per a la finalització d'actuacions.

En el capítol VI es regulen la suspensió de l'ingrés del deute tributari, els drets i les garanties en el procediment de constrenyiment i la derivació i l'abast de la responsabilitat.

En el capítol VII s'estableix la presumpció de bona fe i es preveu la separació entre el procediment sancionador i el de comprovació i investigació, així com la suspensió de l'execució de les sancions tributàries fins que adquireixin fermesa en via administrativa.

En el capítol VIII es recull el dret dels contribuents a presentar recursos i reclamacions i es configura, amb caràcter general, la via economicoadministrativa en una sola instància.

En la disposició transitòria s'estableix el règim aplicable, després de l'entrada en vigor de la norma, als procediments tributaris ja iniciats.

Finalment, en la disposició derogatòria i en les disposicions finals s'adequa la normativa tributària al que disposa aquesta Llei, amb la derogació de determinats preceptes de la Llei general tributària. Es declara expressament la vigència d'altres preceptes de la Llei esmentada i es fa una nova redacció dels preceptes que han de ser modificats com a conseqüència de l'aprovació de la present Llei.

CAPÍTOL I

Principis generals i drets dels contribuents

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei regula els drets i les garanties bàsics dels contribuents en les seves relacions amb les administracions tributàries, i és aplicable a totes les administracions.

2. Els drets que estableix aquesta Llei s'entenen sens perjudici dels drets reconeguts en la resta de l'ordenament.

3. Així mateix, les referències que fa aquesta Llei als contribuents s'entenen aplicables als subjectes passius restants, retenidors, obligats a ingressar a compte, responsables, successors en el deute tributari, representants legals o voluntaris i obligats a subministrar informació a l'Administració tributària o a col·laborar-hi.

Article 2. *Principis generals en particular.*

1. L'ordenació dels tributs s'ha de basar en la capacitat econòmica de les persones que els han de satisfer i en els principis de justícia, generalitat, igualtat, progressivitat, distribució equitativa de la càrrega tributària i no-confiscació.

2. L'aplicació del sistema tributari es basa en els principis de generalitat, proporcionalitat, eficàcia i limitació de costos indirectes derivats del compliment d'obligacions formals. Així mateix, assegura el respecte dels drets i les garanties del contribuent que estableix aquesta Llei.

Article 3. *Drets generals dels contribuents.*

Els drets generals del contribuent són els següents:

a) Dret a ser informat i assistit per l'Administració tributària en el compliment de les seves obligacions tributàries sobre el contingut i l'abast d'aquestes obligacions.

b) Dret a obtenir, en els termes que preveu aquesta Llei, les devolucions d'ingressos indeguts i les devolucions d'ofici que siguin procedents, amb abonament de l'interès de demora que preveu l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, sense necessitat de fer cap requeriment a aquest efecte.

c) Dret a rebre el reembossament, en la forma que estableix aquesta Llei, del cost dels avals i altres garanties que hagi aportat per suspendre l'execució d'un deute tributari, si aquest és declarat improcedent per sentència o resolució administrativa ferma.

d) Dret a conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què sigui part.

e) Dret a conèixer la identitat de les autoritats i les persones al servei de l'Administració tributària sota la responsabilitat de les quals es tramiten els procediments de gestió tributària en què tingui la condició d'interessat.

f) Dret a sol·licitar la certificació i la còpia de les declaracions que hagi presentat.

g) Dret a no aportar els documents ja presentats i que es troben en poder de l'Administració actuant.

h) Dret, en els termes previstos legalment, al caràcter reservat de les dades, dels informes o dels antecedents que hagi obtingut l'Administració tributària, els quals només poden ser utilitzats per a l'aplicació efectiva dels tributs o dels recursos la gestió dels quals tingui encomanada, sense que puguin ser cedits o comunicats a terceres persones, excepte en els casos que preveuen les lleis.

- i) Dret a ser tractat amb el respecte i la consideració deguts pel personal al servei de l'Administració tributària.
- j) Dret que les actuacions de l'Administració tributària que requereixin la seva intervenció es duguin a terme en la forma que li resulti menys onerosa.
- k) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que han de ser tinguts en compte pels òrgans competents en redactar la proposta de resolució corresponent.
- l) Dret a ser escoltat en el tràmit d'audiència abans de redactar la proposta de resolució.
- m) Dret a ser informat dels valors dels béns immobles que hagin de ser objecte d'adquisició o transmissió.
- n) Dret a ser informat, al seu inici, sobre la naturalesa i l'abast de les actuacions de comprovació i investigació que dugui a terme la Inspecció dels Tributs, així com dels seus drets i les seves obligacions en el curs d'aquestes actuacions, i també que s'efectuïn en els terminis que preveu aquesta Llei.

Article 4. *Normativa tributària.*

1. Les lleis i els reglaments que continguin normes tributàries ho han d'especificar expressament en el títol i en la rúbrica dels articles corresponents.
2. Les lleis i els reglaments que modifiquen normes tributàries han de contenir una relació completa de les normes derogades i la nova redacció de les que són modificades.
3. Les normes que regulen el règim d'infraccions i sancions tributàries, així com el dels recàrrecs, tenen efectes retroactius si la seva aplicació és més favorable a l'afectat.
4. Les presumpcions que estableixen les lleis tributàries es poden destruir mitjançant una prova en contra, excepte en cas que les lleis ho prohibeixin expressament.

CAPÍTOL II

Informació i assistència en el compliment de les obligacions tributàries

Article 5. *Informació i assistència.*

1. L'Administració tributària ha d'assistir els contribuents i donar-los la informació necessària sobre els seus drets.
Aquesta activitat s'instrumenta, entre altres, a través de les actuacions següents: publicació de textos actualitzats de les normes tributàries, tramesa de comunicacions, resposta a consultes tributàries i adopció d'acords previs de valoració.
2. En els termes que estableixen les lleis, queden exempts de responsabilitat per infracció tributària els contribuents que adequin la seva actuació als criteris que estableix l'Administració tributant competent en les publicacions, comunicacions i respostes a consultes a què es refereix el paràgraf anterior.

Article 6. *Publicacions.*

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda acordarà i ordenarà la publicació, el primer trimestre de cada exercici, dels textos actualitzats de les lleis i els reials decrets en matèria tributària en els quals s'hagin produït variacions respecte dels textos vigents en l'exercici precedent. Així mateix, ordenarà la publicació, en el mateix termini i en la mateixa forma, d'una relació de totes les disposicions tributàries que s'hagin aprovat en l'exercici esmentat.

2. També publicarà periòdicament, pels procediments que siguin més adequats en cada cas, les respostes a consultes i les resolucions economicoadministratives de major transcendència i repercussió.

3. L'Administració central i les administracions autonòmiques poden regular, mitjançant convenis, efectuar aquesta publicació en les altres llengües declarades oficials en els estatuts d'autonomia, a més de publicar-ho en castellà.

4. L'Administració tributària i els tribunals econòmics administratius han de subministrar, a petició dels interessats, el text íntegre de consultes o resolucions concretes, en el qual s'han d'haver suprimit les referències a les dades que permetin identificar les persones a què es refereix.

Article 7. *Comunicacions.*

L'Administració tributària ha d'informar els contribuents dels criteris administratius establerts per a l'aplicació de la normativa tributària, a través dels serveis d'informació de les oficines obertes al públic, facilitar la consulta a les bases informatitzades que contenen aquests criteris i trametre comunicacions destinades a informar sobre la tributació de determinats sectors, activitats o fonts de renda.

Article 8. *Consultes tributàries.*

1. Els contribuents poden formular a l'Administració tributària consultes degudament documentades respecte al règim, la classificació o la qualificació tributària que en cada cas els correspongui. L'Administració tributària ha de respondre per escrit les consultes així formulades.

2. Aquesta resposta té caràcter vinculant per a l'Administració tributària en la forma i en els casos que preveuen la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i les lleis pròpies de cada tribut. En aquest cas el termini màxim per respondre per escrit a les consultes és de sis mesos.

Article 9. *Acords previs de valoració.*

1. Els contribuents poden sol·licitar a l'Administració tributària, quan les lleis o els reglaments propis de cada tribut així ho prevegin, que determini amb caràcter previ i vinculant la valoració, a efectes fiscals, de rendes, productes, béns, despeses i altres elements del fet imposable.

2. La sol·licitud s'ha de presentar per escrit abans de la realització del fet imposable o, si s'escau, en els terminis que estableixi la normativa de cada tribut, i cal adjuntar-hi una proposta de valoració formulada pel contribuent.

3. L'Administració tributària pot comprovar els elements de fet i les circumstàncies que hagi declarat el contribuent.

4. L'Administració tributària emet la valoració per escrit, amb indicació del seu caràcter vinculant, en el supòsit de fet al qual s'ha fet referència i de l'impost a què s'aplica, d'acord amb el procediment i en els terminis que fixa la normativa de cada tribut. La falta de resposta de l'Administració tributària en els terminis indicats implica l'acceptació dels valors que proposa el contribuent.

5. Excepte en cas que es modifiqui la legislació, o que variïn significativament les circumstàncies econòmiques que van fonamentar la valoració, l'Administració tributària està obligada a aplicar al contribuent els valors expressats en l'acord.

6. L'acord té un termini màxim de vigència de tres anys, llevat que la normativa que l'estableix en prevegi un altre de diferent.

7. Els contribuents no poden interposar cap recurs contra els acords que regula aquest precepte, sens perjudici que ho puguin fer contra les liquidacions que es dictin posteriorment.

CAPÍTOL III

Devolucions i reembossaments

Article 10. *Devolució d'ingressos indeguts.*

Els contribuents i els seus hereus o drethavents tenen dret a la devolució dels ingressos que s'hagin fet de manera indeguda al Tresor pel pagament dels deutes tributaris, i se'ls aplica el mateix interès de demora que preveu l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

Article 11. *Devolucions d'ofici.*

L'Administració tributària torna d'ofici les quantitats que siguin procedents d'acord amb el que preveu la normativa específica de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats i de l'impost sobre el valor afegit. Transcorregut el termini fixat en les normes reguladores de cada tribut, i en tot cas el termini de sis mesos, sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa imputable a l'Administració tributària, el contribuent té dret que se li aboni l'interès de demora que regula l'article 58.2.c) de la Llei general tributària, sense necessitat d'efectuar cap requeriment en aquest sentit. A aquest efecte, l'interès es merita des de la finalització del termini que disposa l'Administració tributària per efectuar la liquidació provisional fins a la data en la qual s'ordeni el pagament de la devolució corresponent.

Article 12. *Reembossament dels costos de les garanties.*

1. L'Administració tributària reembossa, amb l'acreditació prèvia de l'import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari si aquest és declarat improcedent per sentència o resolució administrativa i aquesta declaració adquireix ferma.

Si el deute tributari és declarat parcialment improcedent, el reembossament arriba a la part corresponent del cost de les garanties esmentades.

S'ha de regular reglamentàriament el procediment de reembossament i la forma de determinar el cost de les garanties diferents de l'aval.

2. Així mateix, en cas d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposats, el contribuent té dret a la reducció proporcional de la garantia aportada en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

CAPÍTOL IV

Drets i garanties en els procediments tributaris

Article 13. *Obligació de resoldre.*

1. L'Administració tributària està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments de gestió tributària iniciats d'ofici o a instància d'una de les parts, excepte en els procediments relatius a l'exercici de drets que només hagin de ser objecte de comunicació i quan es produeixi la

caducitat, la pèrdua sobrevinguda de l'objecte del procediment, i la renúncia o el desistiment dels interessats.

No obstant això, si l'interessat demana expressament que l'Administració tributària declari que s'ha produït alguna de les circumstàncies esmentades, l'Administració tributària té l'obligació de resoldre la petició.

2. Els actes de liquidació, els de comprovació de valor, els que resolguin recursos i reclamacions, els que deneguin la suspensió de l'execució d'actes de gestió tributària i tots els altres que estableixi la normativa vigent han de ser motivats amb referència als fets i als fonaments de dret.

Article 14. *Estat de tramitació dels procediments.*

El contribuent que sigui part en un procediment de gestió tributària pot conèixer l'estat de la tramitació del procediment en qualsevol moment del seu desenvolupament. Així mateix, pot obtenir, a costa seva, una còpia dels documents que figurin en l'expedient i que hagin de ser tinguts en compte per l'òrgan competent a l'hora de dictar la resolució, llevat que afectin interessos de terceres persones o la intimitat d'altres persones o que així ho disposi una llei. En les actuacions de comprovació i investigació, aquestes còpies es lliuren en el tràmit d'audiència a l'interessat al qual es refereix l'article 22 d'aquesta llei.

Article 15. *Identificació dels responsables de la tramitació dels procediments.*

Els contribuents poden conèixer la identitat de les autoritats i del personal al servei de l'Administració tributària sota la responsabilitat dels quals es tramiten els procediments de gestió tributària en què tinguin la condició d'interessats.

Article 16. *Expedició de certificats i còpies acreditatives de la presentació de declaracions i documents.*

Els contribuents tenen dret que se'ls expedeixi un certificat de les declaracions tributàries que hagin presentat o d'aspectes concrets que continguin aquestes declaracions. Així mateix, a l'efecte de l'acreditació de la presentació de documents davant l'Administració tributària, així com de la data d'aquesta presentació, els contribuents tenen dret a obtenir-ne una còpia segellada, sempre que l'aportin juntament amb els originals per a la seva confrontació i, en cas que aquests documents no hagin de constar en l'expedient, poden sol·licitar la devolució d'aquests originals.

Article 17. *Presentació de documents.*

Els contribuents poden refusar la presentació de documents que no exigeixi la normativa aplicable al procediment de gestió tributària de què es tracti. Així mateix, tenen dret a no aportar els documents que ja hagin presentat i que estiguin en poder de l'Administració actuant.

En tot cas, aquesta Administració pot requerir que l'interessat ratifiqui les dades específiques pròpies o de terceres persones, aportades prèviament, que continguin els documents esmentats.

Article 18. *Caràcter reservat de la informació que obté l'Administració tributària i accés als arxius i als registres administratius.*

1. Les dades, els informes o els antecedents que obté l'Administració tributària tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per a l'aplicació efectiva dels

tributs o dels recursos la gestió dels quals tingui encomanada, i no poden ser cedits o comunicats a terceres persones, excepte en els casos que preveu la llei.

Les autoritats, els funcionaris o altres persones al servei de l'Administració tributària que tinguin coneixement d'aquestes dades, informes o antecedents estan obligats al secret més estricte i complet respecte d'aquests, excepte en els casos que preveu la llei.

2. En el marc del que preveu l'apartat anterior, els contribuents poden accedir als registres i als documents que formin part d'un expedient i constin als arxius administratius, sempre que aquests expedients corresponguin a procediments acabats en la data de la sol·licitud en què el sol·licitant hagi intervingut.

Article 19. *Tracte respectuós.*

Els contribuents, en les seves relacions amb l'Administració tributària, tenen dret a ser tractats amb el respecte i la consideració deguts per part del personal al servei d'aquesta Administració.

Article 20. *Obligació de l'Administració tributària de facilitar l'exercici dels drets.*

L'Administració tributària facilita en tot moment al contribuent l'exercici dels seus drets i el compliment de les seves obligacions.

Les actuacions de l'Administració tributària que requereixin la intervenció dels contribuents s'han de dur a terme de la manera que els resulti menys onerosa, sempre que això no perjudiqui el compliment de les seves obligacions tributàries.

Article 21. *Al·legacions.*

Els contribuents, en qualsevol moment del procediment de gestió tributària anterior al tràmit d'audiència o, si s'escau, en la redacció de la proposta de resolució, poden presentar al·legacions i aportar documents o altres elements de judici, que han de tenir en compte els òrgans competents a l'hora de redactar la proposta de resolució corresponent.

Article 22. *Audiència a l'interessat.*

1. En els procediments de gestió tributària es dona audiència a l'interessat, abans de redactar la proposta de resolució, perquè pugui al·legar el que convingui al seu dret.

2. Es pot prescindir del tràmit d'audiència si no figuren en el procediment, ni són tinguts en compte en la resolució, altres fets, al·legacions i proves que les adduïdes per l'interessat.

Article 23. *Terminis.*

1. El termini màxim de resolució dels procediments de gestió tributària és de sis mesos, llevat que la normativa aplicable fixi un termini diferent. Les dilacions en el procediment per causes no imputables a l'Administració interrompen el còmput del termini per resoldre'ls.

2. Si en els procediments iniciats a instància d'una de les parts venç el termini sense que l'òrgan competent l'hagi dictat expressament, es produeixen els efectes que estableix la seva normativa específica. A aquest efecte, qualsevol procediment de gestió tributària ha de tenir

regulat de manera expressa el règim d'actes presumptes que correspongui.

3. S'exclouen d'aquestes previsions el procediment de constrenyiment, les actuacions del qual es poden estendre fins al termini de prescripció de l'acció de cobrament.

Article 24. *Prescripció.*

Prescriuen als quatre anys els drets i les accions següents:

- El dret de l'Administració a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna.
- L'acció per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats.
- L'acció per imposar sancions tributàries.
- El dret a la devolució d'ingressos indeguts.

Article 25. *Valoració de béns.*

1. Cada Administració tributària informa, a sol·licitud de l'interessat i a l'efecte dels tributs la gestió dels quals li correspongui, sobre el valor dels béns immobles que, situats en territori de la seva competència, hagin de ser objecte d'adquisició o de transmissió.

2. Aquesta informació no impedeix la comprovació administrativa posterior però, si el contribuent ha seguit els criteris manifestats per l'Administració tributària, no incorre en cap mena de responsabilitat.

CAPÍTOL V

Drets i garanties en el procediment d'inspecció

Article 26. *Plans d'inspecció.*

L'Administració tributària fa públics els criteris que informen cada any el Pla nacional d'inspecció.

Article 27. *Informació a l'inici de les actuacions de comprovació i investigació.*

Els contribuents tenen dret a ser informats, a l'inici de les actuacions de comprovació i investigació dutes a terme per la Inspecció dels Tributs, sobre la naturalesa i l'abast d'aquestes actuacions, i també dels seus drets i les seves obligacions en el seu curs.

Article 28. *Abast de les actuacions de comprovació i investigació.*

1. Els contribuents que siguin objecte d'una actuació de comprovació i investigació de caràcter parcial de la Inspecció dels Tributs poden sol·licitar a l'Administració tributària que aquesta comprovació tingui caràcter general respecte al tribut i l'exercici afectats per l'actuació, sense que aquesta sol·licitud interrompi les actuacions en curs.

2. El contribuent ha de fer la sol·licitud en un termini de quinze dies des que es produeixi la notificació de l'inici de les actuacions inspectores de caràcter parcial.

3. L'Administració tributària ha d'iniciar la comprovació de caràcter general en el termini de sis mesos a comptar de la sol·licitud.

Article 29. *Termini.*

1. Les actuacions de comprovació i investigació i les de liquidació que dugui a terme la Inspecció dels Tributs han de finalitzar en el termini màxim de dotze

mesos a comptar de la data de notificació al contribuent del seu inici. No obstant això, aquest termini es pot ampliar, amb l'abast i els requisits que reglamentàriament es determinin, dotze mesos més si en les actuacions es dona alguna de les circumstàncies següents:

a) Que es tracti d'actuacions que tinguin una complexitat especial. En particular, s'entén que es dona aquesta circumstància segons el volum d'operacions de la persona o l'entitat, la dispersió geogràfica de les seves activitats o la seva tributació com a grups consolidats, o en règim de transparència fiscal internacional.

b) Si en el transcurs d'aquestes actuacions es descobreix que el contribuent ha ocultat a l'Administració tributària alguna de les activitats, empresarials o professionals, que exerceix.

2. A l'efecte del termini que preveu l'apartat anterior, no compten ni les dilacions imputables al contribuent, ni els períodes d'interrupció justificada que s'especifiquin reglamentàriament.

3. La interrupció injustificada de les actuacions inspectors durant sis mesos, que s'hagi produït per causes no imputables al tributari obligat, o l'incompliment del termini a què es refereix l'apartat 1, determina que no es consideri interrompuda la prescripció com a conseqüència d'aquestes actuacions.

4. A l'efecte dels apartats anteriors, s'entén que les actuacions de comprovació i investigació i les de liquidació finalitzen en la data en què es dicta l'acte administratiu que resulta de les actuacions esmentades.

CAPÍTOL VI

Drets i garanties en el procediment de recaptació

Article 30. *Suspensió de l'ingrés.*

1. En cas que s'esdevingui la interposició del recurs o la reclamació administrativa corresponent, el contribuent té dret que se suspengui l'ingrés del deute tributari, sempre que aporti les garanties que exigeix la normativa vigent, llevat que, d'acord amb aquesta normativa, sigui procedent la suspensió sense garantia.

2. Si el contribuent interposa un recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es manté, sempre que hi hagi la garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació amb aquesta suspensió.

Article 31. *Procediment de constrenyiment.*

1. El procediment de constrenyiment s'inicia mitjançant una provisió notificada al deutor, en què s'identifica el deute pendent.

2. L'Administració tributària no pot procedir a l'alienació dels béns i els drets embargats en el curs del procediment de constrenyiment fins que l'acte de liquidació del deute tributari executat sigui ferm, excepte en cas de força major, béns peribles, béns que corrin un risc de pèrdua imminent de valor o quan el contribuent sol·liciti de manera expressa la seva alienació.

Article 32. *Derivació formal i abast de la responsabilitat.*

La derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari al responsable requereix notificar-li l'acte en què, amb l'audiència prèvia de l'interessat, es declari la seva responsabilitat i se'n determini l'abast.

CAPÍTOL VII

Drets i garanties en el procediment sancionador

Article 33. *Presumpció de bona fe.*

1. Es presumeix que els contribuents actuen de bona fe.

2. Correspon a l'Administració tributària provar que es donen les circumstàncies que determinen la culpabilitat de l'infractor en la comissió d'infraccions tributàries.

Article 34. *Procediment separat.*

1. La imposició de sancions tributàries s'efectua mitjançant un expedient diferent o independent del que s'instrueix per a la comprovació i la investigació de la situació tributària del subjecte infractor, en el qual, en tot cas, es dona audiència a l'interessat.

2. Quan en el procediment sancionador s'hagin de tenir en compte dades, proves o circumstàncies que constin o hagin estat obtingudes en l'expedient instruït en les actuacions de comprovació o investigació de la situació tributària del subjecte infractor o responsable, les dades, proves o circumstàncies s'han d'incorporar formalment a l'expedient sancionador abans del tràmit d'audiència que correspon al responsable.

3. El termini màxim de resolució de l'expedient sancionador és de sis mesos.

4. L'acte d'imposició de sanció pot ser objecte de recurs o reclamació independent, per bé que, en cas que el contribuent també impugni la quota tributària, s'acumulen ambdós recursos o reclamacions.

Article 35. *Suspensió de l'execució de les sancions.*

L'execució de les sancions tributàries queda suspesa automàticament, sense que calgui aportar cap garantia, si en el temps i la forma establerts es presenta el recurs o la reclamació administrativa procedents contra aquestes sancions, les quals no es poden executar fins que siguin fermes en via administrativa.

CAPÍTOL VIII

Recursos i reclamacions

Article 36. *Dret a recórrer.*

Els contribuents tenen dret, en els termes previstos legalment, a interposar en via administrativa els recursos i les reclamacions que siguin procedents contra els actes dictats per l'Administració tributària, i també que en la notificació d'aquests actes s'indiqui el recurs procedent, el termini per a la seva interposició i l'òrgan davant el qual s'ha de formular.

Article 37. *Reclamacions economicoadministratives.*

Si la resolució de les reclamacions economicoadministratives és susceptible de recurs d'alçada davant el Tribunal Econòmic Administratiu Central, la reclamació es pot interposar directament davant aquest òrgan.

Disposició addicional única. *Referències a la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.*

Les referències que contenen la Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes; la Llei 14/1996, de 30

de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, i la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, relatives a l'aplicació de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, s'entén que també es fan a la present Llei.

Disposició transitòria única. *Procediments tributaris.*

1. Els procediments tributaris ja iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regiran per la normativa anterior fins que finalitzin.

2. No obstant això, la imposició de sancions s'ha de fer mitjançant un expedient diferent i independent del que s'instrueix per a la comprovació i la investigació de la situació tributària del subjecte infractor en tots els procediments de comprovació en què, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, encara no s'hagi documentat el resultat de les actuacions en les actes corresponents.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogades totes les disposicions que s'oposen al que preveu aquesta Llei.

2. En particular, queda derogat l'apartat 3 de la disposició addicional vuitena de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

3. Conserven la seva vigència els articles 16, 37, 77, 96, 107, 113, 123, 124 i 127 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Disposició final primera. *Modificació de determinats articles de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.*

1. L'article 3, l'article 64 i l'apartat 1 de l'article 155 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, queden redactats de la manera següent:

Article 3.

«L'ordenació dels tributs s'ha de basar en la capacitat econòmica de les persones que els han de satisfer i en els principis de justícia, generalitat, igualtat, progressivitat, distribució equitativa de la càrrega tributària i no-confiscació.»

Article 64.

«Prescriuen al cap de quatre anys els drets i les accions següents:

- El dret de l'Administració a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna.
- L'acció per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats.
- L'acció per imposar sancions tributàries.
- El dret a la devolució d'ingressos indeguts.»

Article 155, apartat 1.

«1. Els contribuents i els seus hereus o dret-havents tenen dret a la devolució dels ingressos que hagin efectuat de manera indeguda al Tresor pel pagament dels deutes tributaris, i s'hi aplica l'interès de demora que preveu l'article 58.2.c)»

2. Es fa una nova redacció dels apartats 3 i 4 de l'article 81 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària. Se suprimeix l'apartat 6 d'aquest mateix precepte, que passa a ser el 5, tot això d'acord amb la redacció següent:

Article 81, apartats 3, 4 i 5.

«3. L'execució de les sancions tributàries queda suspesa automàticament, sense que calgui aportar cap garantia, si en el temps i la forma establerts es presenta el recurs o la reclamació administrativa procedents contra aquestes sancions, les quals no es poden executar fins que siguin fermes en via administrativa.

4. L'Administració tributària reemboassa, amb l'acreditació prèvia de l'import, el cost de les garanties que s'hagin aportat per suspendre l'execució d'un deute tributari en cas que aquest deute sigui declarat improcedent per sentència o resolució administrativa i si aquesta declaració adquireix ferma.

Si el deute tributari és declarat parcialment improcedent, el reembossament arriba a la part que correspongui al cost d'aquestes garanties.

Aquesta mesura s'estén, tal com es determina en via reglamentària, a altres despeses en què s'hagi incorregut en la prestació de garanties diferents de les anteriors.

5. Els òrgans competents de les hisendes territorials per a la imposició de les sancions són els que exerceixen funcions anàlogues a les esmentades.»

Disposició final segona. *Procediment economicoadministratiu.*

Els articles del Reial decret legislatiu 2795/1980, de 12 de desembre, pel qual s'articula la Llei 39/1980, de 5 de juliol, de bases del procediment economicoadministratiu, que s'esmenten a continuació queden modificats de la manera següent:

Un. Article 5.

«El Tribunal Econòmic Administratiu Central coneix:

a) En única instància, de les reclamacions economicoadministratives que s'interposen contra els actes administratius que dicten els òrgans centrals del Ministeri d'Economia i Hisenda o altres departaments, de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de les entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat, i també com contra els actes que dicten els òrgans superiors de l'Administració de les comunitats autònomes.

b) En única instància, de les reclamacions economicoadministratives que s'interposen directament davant aquest Tribunal contra els actes administratius que dicten els òrgans perifèrics de l'Administració General de l'Estat, de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de les entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat, o els òrgans de les comunitats autònomes no compresos en el paràgraf anterior quan, encara que es pugui presentar la reclamació en primera instància davant el Tribunal Econòmic Administratiu Regional o Local corresponent, la reclamació s'interposa directament davant el Tribunal Econòmic Administratiu Central.

c) En segona instància, dels recursos d'alçada que s'interposen contra les resolucions que dicten en primera instància els tribunals econòmics administratius regionals i locals.

d) Dels recursos extraordinaris de revisió i dels d'alçada que s'interposen per a la unificació de criteris.»

Dos. Article 6, apartat 1.

«Els tribunals econòmics administratius regionals i locals coneixen:

a) En única instància, de les reclamacions que s'interposen contra els actes administratius que dicten els òrgans perifèrics de l'Administració General de l'Estat, de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de les entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat i els òrgans de l'Administració de les comunitats autònomes no compresos en el punt a) de l'article anterior, quan la quantitat de la reclamació és igual o inferior al valor que es fixa reglamentàriament.

b) En primera instància, de les reclamacions que s'interposen contra els actes administratius que dicten els òrgans esmentats en el paràgraf anterior, quan la quantitat de la reclamació és superior al valor que es fixa reglamentàriament.»

Disposició final tercera. *Quantitat en les reclamacions economicoadministratives.*

Amb efectes per a les reclamacions economicoadministratives que s'interposin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les quantitats a què es refereixen els punts a) i b) de l'apartat 2 de l'article 10 del Reial decret 391/1996, d'1 de març, pel qual s'aprova el Reglament de procediment en les reclamacions economicoadministratives, queden fixades en 25.000.000 pesetes i 300.000.000 de pessetes, respectivament.

Disposició final quarta. *Compte corrent tributari.*

En un termini de tres mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei, el Govern, mitjançant un reial decret, ha de regular un sistema de compte corrent tributari per tal d'aconseguir una major eficàcia en la compensació de deutes i crèdits tributaris.

Disposició final cinquena. *Desplegament de la Llei.*

S'autoritza el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final sisena.

Disposició final sisena.

L'article 15 de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, queda redactat de la manera següent:

«1. Les infraccions administratives de contraban prescriuen en el termini de quatre anys a comptar del dia de la seva comissió.

2. Les sancions imposades per infraccions administratives de contraban prescriuen en el termini de quatre anys a comptar de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.»

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entrarà en vigor en el termini vint dies de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. El que disposa l'article 24 d'aquesta Llei, la nova redacció de l'article 64 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i la nova redacció de l'ar-

ticle 15 de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, entraran en vigor l'1 de gener de 1999.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de febrer de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

4769 REIAL DECRET LLEI 1/1998, de 27 de febrer, sobre infraestructures comunes en els edificis per a l'accés als serveis de telecomunicació. («BOE» 51, de 28-2-1998.)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'evolució constant de les telecomunicacions fa necessari el desenvolupament d'un nou marc legislatiu en matèria d'infraestructures comunes per a l'accés als serveis de telecomunicació que, des de la perspectiva de la lliure competència, permeti dotar els edificis d'instal·lacions suficients per atendre els serveis creats amb posteritat a la Llei 49/1966, de 23 de juliol, sobre antenes col·lectives, com són els de televisió per satèl·lit i telecomunicacions per cable. Igualment, s'han de planificar les infraestructures de manera que es puguin adaptar als serveis que s'implantin en el futur, les normes reguladores dels quals ja han estat adoptades al si de la Unió Europea.

Les tecnologies disponibles actualment han ampliat notablement l'oferta de programes de televisió i radiodifusió sonora i d'altres serveis de telecomunicació, i cal instrumentar mitjans perquè els propietaris de pisos o locals subjectes al règim de propietat horitzontal i els arrendataris de tot un edifici o d'una part puguin accedir a aquestes ofertes, i evitar així la proliferació de sistemes individuals i cablatges exteriors en les noves construccions, que afectarien negativament l'estètica dels edificis. D'altra banda, es fa necessari facilitar, al si de les comunitats de propietaris, els mecanismes legals per a la implantació d'aquests sistemes que permetin la prestació dels nous serveis i la introducció de les noves tecnologies.

La urgència en l'aprovació d'aquesta norma deriva, precisament, de la necessitat de dotar els usuaris, en un moment en què es fa palesa la ràpida diversificació de l'oferta en els serveis de telecomunicacions, dels mitjans jurídics que garanteixin l'efectivitat del dret a optar entre els diversos serveis. A més, hi ha la voluntat de superar, amb l'agilitat que requereix el desenvolupament tecnològic i la diversitat de les empreses que presten els serveis concurrents en el mercat, les traves perquè les empreses puguin actuar-hi en condicions d'igualtat. És imprescindible que tots els operadors tinguin les mateixes oportunitats d'accés als usuaris com a clients potencials dels seus serveis.

A més, la urgència de la norma deriva de la necessitat de facilitar, sense dilació, als usuaris els serveis de telecomunicacions, tant de radiodifusió i televisió com interactius, l'eficàcia de l'article 20.1.d) de la Constitució, de manera que puguin escollir entre els diversos mitjans que els proporcionin informació. Cal suprimir tots els obstacles que puguin dificultar la recepció d'informació plural i, a més, permetre que els ciutadans es puguin beneficiar, de manera immediata, dels nous serveis de telecomunicacions que se'ls ofereixin.